

Farsund sang

Mel.: De nære ting

Der blinker et fyr på det ytterste skjær,
og stedet er Katland, og innenfor der
vi finner en by med den luneste havn.
Der droppes vårt anker fra skutens stavn.

Vi ser flere hus ved det vakre sund.
Så ofte jeg lengtet med dit en stund.
For tanken den dro meg så mangen en gang
til byen med alvor, med lek og sang.

I havdrønnets brus vil du høre en sang
fra slekter som bygget i Farsund en gang.
De ga oss en arv fra de år som svant hen
da skuter ble bygget på beddingen.

Her lærte de unge å mestre sitt fag.
De tømret og taklet og smidde i lag.
Sin ære de la i sitt arbeid med flid,
for det ga dem styrke i livets strid

Her veksler naturen fra fjell til skog,
og frodige marker lagt under plog.
Konvallen nikker på mosebund
og fuglene hekker i grønne lund.

Vær villig, vær våken, vær varsom og sann
vær gullkorn for livet i ungdommens land
og toner fra sangen i morgengry
til Ordet og bønnen før dagene ny.

Du Farsund der mellom hav og hei
så vakker du ligger ved fjordens lei.
Når sol skjenker sølvskjær til havets blå,
og gullgyller klippenes trauste grå.

